

RAZEBVRGVM.

RAZEBVRGVM verus Saxoniae opidum, cum arce elegantissima, distat Hamburgo miliaribus septem, Luneburga totidem, Lubeca, tribus, svverino sex, Schoneburgo duobus, Mulhemio, vnico. Situ opportuno & percommodo excellit, mari vndique cinctum, quod ad tria miliaria, Lubecam vsque se extendit, quibusdam in locis dimidiatum miliare, communiter verò, quartam miliaris partem in latitudine obtinet. De cuius situ & conditione Dauid Chytrens prima historiae suae parte hunc in modum scribit.

Episcopi sedem in opido Ducis Saxoniae Raxeburga, temporib. Henrici IV. Imp. Albertus Bremensis Archiepiscopus primum instituit, loci situ amenissimo. Totum enim opidum, colli vndiquaque circum suo velut insula, incumbit, quam aedificijs totam fere occupat. Ripae exteriores lacus seu maris opidum alluentis, collibus editis & syluis amoenissimis restiti sunt. Insula verò, ad boreale latus opidi, Templum cathedrale & Canoniorum aedes insistant. Austrum versus arx Principis, frequentibus aedificijs ornata, & aggeribus, muris ac vallis munita, & aquis vndique cincta opido adiacet, qua sola parte, cisis aut equo vectis per pontem aditus in opidum. In hoc opido, sedem Episcopi crebris Henetorum incursionibus plane extinctam & deletam, Henricus Leo postea instaurauit. Quam Anno 1500. Ioannes & familia nobili Barckentina ortus, regebat, ordine vicesimus Sextus, ab Euermodo, ex magdeburgensi Ecclesia per Henricum Leonem, ad primam Ecclesiam illius, penitus per Henetos vastata renouationem, euocato, qui praemonstratensem ordinem assueuerat, Ratzeburgi etiam inter fratres collegas instituit. Qui, hoc tempore primum, sub Ioanne, assensu Principis magni, autoritate Cancellarii sui Henrici Bergmeieri persuasi, & pontificia dispensatione, Canonici seculares facti sunt. Atque haec quidem Chytrens.

Capituli & ciuitatis Ratzeburgensis diuersa & separata est iurisdictio, ingentibus passim saxis per agros & campos discretis, in quorum vno haec verba capitalibus literis incisa leguntur.

TEMPORIBVS CONRADI REGIS ET HENRICI DUCIS SAXONIAE VENIT HENRICVS COMES RAZEBVRGENSIS ET IBI CHRISTIANITATEM PRIMVM FVNDAVIT. ANIMA EIVS REQVIESCAT IN PACE. AMEN.

Anno salutis M. CL. IV. Praesidente Ecclesiae Hadriano Pontifice, imperante gloriosissimo Imperatore Frederico primo, fundatur Ecclesia Ratzeburgensis Cathedralis ab Illustrissimo altigenito principe ac Domino, Domino Henrico cognomento Leone, Henrici primi Saxoniae & Bauariae Ducis filio, Qui eam liberaliter dotat cum terra Boythin, & nonnullis alijs villis, cum integrali decima totius Dioecesis. Villam autem Pottrauro, cum censu, decima, & omni superioritate, Ecclesiae Ratzeburgensi contulit, cooperante illi Hardeuico Archiepiscopo Bremensi, eo, quod Albim cum exercitu transgressus, primam noctem sub papolione in terra inimicorum transegisset. Comitatum etiam Ratzeburgensem crexit, primumque creauit Comitem validum Henricum Bothvvede, vel, ut alij scribunt, Henricum de Badavvide.

Cum autem decima totius Episcopatus ad Episcopum pertineret, per eundem Ducem transactum, quatenus dimidiam decimam, praefectarum & dominorum, etiam Comitatus totius Ratzeburgensis Gadebusch & Winterhoych, idem Comes ab Episcopo in feudum haberet, Alia medietas pro vtilitate Dioecesis remaneret, tam in praedijs nobilium & comitum, quam in emolumentis noualium. Ita tamen, ut deficientibus haeredibus masculis, iure feudi, omnes decimae ad Episcopum redirent. Verum, cum pientissimus fundator ab Imperij proceribus accusaretur, quod Episcopo taliter inuestire in Imperio praesumeret, sic haereditatem suam, quam ex Erhico VVelpone in Suenia & Bauaria habebat, ad Imperium liberè transtulit. In feudationem trium Episcopatum in recompensam ad vitam obtinuit, ne imperialis gratiae factum Ecclesijs obesset, haeredesque etiam successores Ducatus ex eo, ad se competere, in futurum praetenderent. Prout plenius, in priuilegio, Archyui Ecclesiae Ratzeburgensis explicatur. Fundator porro, nouam hanc Ratzeburgensem Ecclesiam, multis priuilegijs, quin & reliquijs sacris, multisque ornamentis, ex destructo Bareuico, magnifice exornauit.

In turri Ecclesiae talis inscriptio legitur.

ANNO DOMINI M. C. LIII TERTIO IDVS AVG.
FVNDATA ET CONSECRATA EST RAZEBVRGEN-
SIS ECCLESIA CATHEDRALIS AB ILLVSTRIS-
SIMO PRINCIPE DUCE HENRICO BAVARIAE ET SA-
XONIAE. QVI OBIIT ANNO M. C. XCV.
ORATE PRO EO.

Circa annum Christi 1066. sub imperio Henrici quarti, grauissima persecutione VVandali in Saxonia Christianos affligerunt, in Hamburgo, & loca vicina irruptione facta, Monasteria, Ecclesias, Scholas, & omnes pietatis officinas euerterunt, omnesque istas prouincias igne & ferro demoliti sunt. Verbi Dei pracones passim trucidarunt, Et inter complures alios religione ac sanctitate praestantes, Ansuerum Ratzeburgensem Abbatem, religiosa vita, & generis prosapia nobilem, cum decem & octo professionis suae confratribus, lapidibus obruerunt. In cuius martyrij memoriam, lapis, cui crux insculpta, in ipso passionis loco, inter Lubecam & Ratzeburgum, positus est. Sed de hac VVandalorum insania, vide Albertum Crantzium in sua VVandalia lib. 3. cap. 4. in Metropoli lib. 3. cap. 3. & 43.

Complures, varias, & mirabiles Ratzeburgensis Ecclesiae conuersiones, vide in operis istius indice, prolixius explicari.